

[Svend Haugaard.]

hr. J. K. Hansen, det er af hensyn til de unge, som ellers vil tabe løbet.

I det hele taget synes jeg nok, der har været mangel på forståelse hos regeringen for at kombinere det bedste i EFG og det bedste i mesterlæren. Jeg vil håbe, at de udvalg, der nu får en større indflydelse på den praktiske udformning, end det egentlig var tiltænkt dem, vil tage vide hensyn til netop dette område.

Ændringsforslag nr. 2 til § 4 kan vi anbefale. Vi mener, det er rigtigt, at landbrugets arbejdsgivere og en repræsentant for FTF kommer med i erhvervsuddannelsesrådet.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 4 om løn i basisåret erkender vi gerne, at der kan være økonomiske problemer, men disse økonomiske problemer findes også for 10. klasse og for gymnasieklasserne. Vi er parat til at se velvilligt på en økonomisk støtteløsning ud fra et transbestemt kriterium i forhold til hjemmenes økonomiske vilkår, men vi kan ikke gå med til disse meget store beløb, der her er tale om. Hvis det var sådan, at landets situation så anderledes ud økonomisk, kunne vi diskutere det, men alle ved, at pengene simpelt hen ikke er der. Vi har også svært ved at forstå, at regeringen fremsætter dette ændringsforslag uden en drøftelse med de andre augustforligspartier. Men nu har vi altså set en angivelse af den størelsesorden, som et enkelt parti er i stand til at fremsætte et lovforslag om.

Refusionsordningen er vi parat til at tiltræde, og vi vil stemme for dette lovforslag. Det kan nok give problemer for en del arbejdsgivere, som må yde uden at kunne nyde, men vi indser, at det nok er den eneste praktiske måde at løse problemet på. Vi henstiller dog, at man administrerer opkrævningen så enkelt, som det overhovedet er muligt.

Det radikale venstre ser meget gerne, at en EFG-lov kommer igennem, og vi vil stemme for lovforslaget med de ændringsforslag, som er stillet til § 16.

Chr. Christensen (KrF):

Under førstebehandlingen af forslaget om EFG-uddannelserne gjorde jeg gældende, at det for kristeligt folkeparti var afgørende, at EFG og mesterlæren måtte løbe side om side i en år-række, hvorefter man måtte sammensætte en enhedsuddannelse, der rummer det bedste fra begge uddannelser. Kristeligt folkeparti er

ikke imod EFG; tværtimod tror vi, at man her har fået fat på en uddannelse, som kan udvikle sig til noget absolut positivt i vort samfund, men vi ønsker på nuværende tidspunkt uddannelserne under EFG og mesterlæren løbende side om side. På denne baggrund kan vi anbefale at stemme for ændringsforslag nr. 5.

Regeringen har jo været indstillet på, at man skulle gennemføre en form for løn til eleverne under basisuddannelserne. Man gav også udtryk for ønsket om at få dette drøftet under udvalgsarbejdet. Jeg gav også under førstebehandlingen udtryk for, at vi var uenige med regeringen om dette spørgsmål, idet vi mente og stadig mener, at støtten må gives på linje med støtten til andre unge under uddannelse på samme alderstrin, jeg tænker specielt på 10. klasse og på 1. g. Derfor må vi stemme imod ændringsforslag nr. 4.

Derfor kommer, at udgifterne efter vor opfattelse klart strider imod augustforliget. Regeringen har på mesterlig vis praktiseret aftalen om, at forslag, som ville forrykke den økonomiske situation væsentligt, ikke kunne fremsættes, medmindre der var enighed mellem forligspartierne derom. Det er ret og rimeligt, og regeringen har administreret denne aftale fornuftigt. Men så undrer det os, at man her kommer med et forslag af en sådan økonomisk størrelsesorden, som tilfældet er, uden at have drøftet sagen med de tre andre forligspartier. Konsekvensen kan jo blive, at de tre andre forligspartier herefter må betragte sig som frit stillet med hensyn til fremsættelse af lovforslag.

Dansk Arbejdsgiverforening og LO har efter vor opfattelse udført et godt stykke arbejde med hensyn til at løfte EFG-uddannelserne i fællesskab. Vi er også tilfredse med den indflydelse, disse parter får med hensyn til administrationen af uddannelsen.

Da vi forstod, at disse organisationer modsatte sig en ændring af § 16, spurgte jeg, hvad der ville ske, såfremt folketingsretten på trods af modstanden fra Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening vedtager ikke at ophæve adgangen til at indgå lærekontrakter pr. 1. august 1982. Jeg synes, det var meget væsentligt at få afklaret dette spørgsmål, og jeg fik følgende svar fra ministeren:

»Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark har over for mig erklæ-